

El futur de TV3 al País Valencià, en perill

“**E**sgotades totes les possibilitats, la Federació Llull vol comunicar a la societat catalana que la continuïtat o no de TV3 al País Valencià depèn, a partir d'ara, del Ministeri d'Indústria i, subsidiàriament, del Govern de la Generalitat Valenciana.” Aquest és el missatge d'alarma que va llançar el president d'ACPV, Eliseu Climent, a Barcelona, en el moment de fer pública la que probablement serà la prova més difícil que haurà de superar la recepció de TV3 al País Valencià.

El 1984, gràcies a la implicació i l'aportació de milers de valencians, es van

El Govern valencià exigeix judicialment la clausura de les emissions de TV3, malgrat que les freqüències en què emet són de l'estat.

La Federació Llull assegura que la continuïtat de TV3 és només una qüestió de voluntat del Ministeri d'Indústria i apel·la a l'obligació moral de la Generalitat de Catalunya perquè hi intervingui. En qualsevol moment el Govern valencià pot precintat els receptors.

Els representants de les entitats que formen la Federació Llull, Jordi Porta (Omnium Cultural), Eliseu Climent (Acció Cultural del País Valencià), Jaume Mateu (Obra Cultural Balear)

iniciar les emissions de TV3 al País Valencià, i durant més de dues dècades les freqüències de la televisió del Principat en aquest territori han patit diverses agressions; ara bé, en aquesta ocasió, l'executiu de Francesc Camps sembla disposat a precintat per sempre els repetidors que gestiona Acció Cultural. Dos mesos després d'haver rebut l'ordre, el passat 10 de gener del 2007, la Generalitat Valenciana ha rebutjat les al·legacions presentades per Acció Cultural. Paral·lelament, ACPV manté converses amb el Ministeri d'Indústria, que els va cedir dues freqüències digitals de titularitat estatal, després que hagués adjudicat les que tenia TV3 a La Sexta. Sobre la taula, un expedient sancionador que obliga al tancament immediat dels repetidors i que fa que en qualsevol moment la Generalitat Valenciana executi l'ordre i precinti els receptors, mentre que ACPV està exposada a una sanció d'entre 60.000 i un milió d'euros. Si aquesta amenaça es fa efectiva, significarà l'atac més important de les darreres dècades a la normalització lingüística, cultural i comunicativa del conjunt de la llengua catalana.

En aquestes circumstàncies, la Federació Llull, integrada per ACPV, Òmnium Cultural i Obra Cultural Balear, llança una crida als responsables d'aquesta situació d'assetjament, que a diferència del que ja és habitual, no té com a únic responsable el Govern valencià. El maig del 2006, funcionaris del Ministeri van fer una inspecció de les freqüències de TV3 al País Valencià. Aquesta inspecció és l'argument base de l'expedient sancionador de la Generalitat Valenciana, que afirma que el motiu de la sanció és l'emissió de programes de la televisió pública catalana sense tenir la concessió administrativa necessària i sense que hi hagués cap acord entre els governs valencià i català.

Davant de la probable clausura de les emissions de TV3 al País Valencià, la Federació Llull demana responsabilitats a les diferents administracions implicades. Pel que fa al Ministeri d'Indústria, amb el català Joan Clos al capdavant, la Federació exigeix que "el canal 55 i 47 pels quals emetem TV3, que és de titularitat estatal segons reial decret, faci valdre la seva propietat per aturar l'abús que estem vivint", explica Eliseu Cli-

Situació jurídica actual

La Generalitat Valenciana ha interposat contra Acció Cultural un expedient sancionador pel qual ordena cautelament la suspensió de les emissions. Existeix, doncs, una ordre que es pot executar en qualsevol moment, i ara és el Tribunal Superior de Justícia del País Valencià qui s'ha de pronunciar sobre el recurs que ha presentat ACPV. La resposta del Tribunal ha de ser en dos sentits, el de determinar si es paralitza o no l'ordre cautelar, i el de la qüestió de fons, això és, si l'emissió de TV3 al País Valencià és il·legal, com defensa l'executiu de Camps. Així, es pot donar la situació que mentre el Tribunal determina si les emissions són legals o no —un procés que pot durar mesos o anys—, la Generalitat executi l'ordre cautelar de tancament, ja que són dues qüestions diferents, amb caràcter independent. De la mateixa manera, el Tribunal Superior podria dictar abans que l'ordre cautelar no és vàlida, i impedir així judicialment la clausura temporal dels receptors. ACPV defensa que la Generalitat Valenciana no pot clausurar els receptors de TV3 des del punt de vista legal, ja que "es tracta d'una freqüència que no li pertany, és de titularitat estatal i no està atorgada a la comunitat autònoma. A més, ACPV no som un operador de telecomunicacions, la nostra tasca és únicament repetir els programes de la CCRTV", assegura Mercè Teodoro, advocada d'ACPV.

ment, qui també recorda a la Generalitat de Catalunya que "té l'obligació moral i política de defensa de la llengua i cultura catalana arreu del territori", de manera que ha de prendre part activa per convèncer el Ministeri que "cal assumir els compromisos que va prendre respecte a les freqüències cedides a TV3". Pel que fa a l'actual Govern autonòmic valencià del PP, impulsor de l'intent de tancament, ACPV té clar que

"no se'n pot esperar res de positiu, únicament entrebancs i decisions antide-mocràtiques i antivalencianes".

Primera proposta del Govern català. El missatge d'alarma ja va tenir una primera resposta de la Generalitat de Catalunya el mateix dijous. L'executiu català va confirmar que, en els propers dies, la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió es posarà en contacte amb la Generalitat Valenciana per mirar de trobar una solució de reciprocitat, que consistiria a arribar a un acord amb Canal 9 mitjançant el qual es podria utilitzar el canal analògic pel qual passa ara IB3 a Collserola, i digitalitzar-lo per oferir Canal 9 i IB3 a Catalunya. A canvi, el Govern de Francesc Camps hauria de permetre les emissions de TV3 per les freqüències actuals.

Aquesta primera opció, si bé no és rebutjada de ple per Acció Cultural, no es considera la millor alternativa per evitar la clausura de les emissions de la televisió del Principat, sobretot perquè una experiència similar, fruit d'un pacte entre l'expresident Pasqual Maragall i el president de les Illes Balears, Jaume Matas, ha donat com a resultat que TV3 a les Illes estigui a mercè de la voluntat del PP. De fet, la Federació Llull prefereix una solució diferent a la balear, perquè, tal com explica el president de l'Obra Cultural Balear, Jaume Mateu, "l'experiència del pacte entre l'anterior Govern de Catalunya i el Govern balear del PP de deixar en mans d'aquest darrer la gestió del senyal de TV3 a les Illes ha significat la progressiva substitució de TV3 per la televisió autonòmica IB3, creada pel Govern de Jaume Matas. Creiem que aquest seria el futur de TV3 al País Valencià en cas que es produís un pacte semblant entre ambdós governs autonòmics".

La proposta de la Federació Llull passaria per mirar de recuperar una idea que justament va impulsar Pasqual Maragall, i que finalment va quedar arraconada després que aquest abandonés la primera línia política. Maragall tenia en ment el canal Euroregió, canal que hagués començat a funcionar el 2008, i que incloïa només Catalunya i les Balears perquè el Govern valencià mai no va respondre a la invitació de Maragall per formar part d'aquesta xarxa. Eliseu Climent reclama al Govern espanyol que

“es facin tots els passos necessaris per tenir una freqüència per a tots els territoris de parla catalana, que podria ser la represa de la idea de canal Euroregió”.

El PP ja prepara el tancament. Els populars valencians però, ja han deixat clar que no estan oberts al diàleg. El secretari d'organització, Enrique Crespo, va avançar que el Govern valencià executarà l'ordre de tancament, que arribaria com a molt tard d'aquí a un mes i mig, ja que “assistim a una provocació greu d'un organisme públic (CCRTV) que se sustenta amb els impostos dels ciutadans i amb el vistiplau de la cocandidata del conglomerat del despropòsit que pretén liderar Pla. Els ciutadans mereixen que el que paguen estiga d'acord amb la llei, els ens públics han de donar exemple”. El PP valencià potser no té clar que els seus companys de Madrid tenen una televisió que es pot considerar igualment alegal, Tele Madrid.

ACPV no tancarà voluntàriament, de cap de les maneres, els seus repetidors, i adverteix que el tancament haurà de ser forçós. “Nosaltres no obrirem les portes de les casetes on hi ha els repetidors, haurà de venir la Guàrdia Civil i trencar-ho tot. Defensem l'espai de comunicació nacional que la nostra llengua necessita per a tenir un futur i la pluralitat informativa, i ens neguem a acceptar que un Govern, amb majoria absoluta o sense, pugui tancar un mitjà de comunicació simplement perquè no li agrada ni la llengua que parla ni els seus continguts”, assegura el president

d'ACPV, Eliseu Climent, que matisa que si bé el tancament pot ser imminent, no és inevitable, sempre que el Ministeri d'Indústria i el Govern de Catalunya el vulguin salvar.

En aquest sentit, la Federació Llull aposta per anar més enllà de la discussió sobre la legalitat de les emissions de

TV3 al País Valencià, i destaca que “vivim una nova realitat social en el món comunicatiu, en què hi ha una gran oferta de televisions per Internet, TDT i cable, que conviu amb els canals convencionals, i en una societat occidental avançada com la nostra, tancar un canal és una mesura molt poc democràtica”, assegura Eliseu Climent. És per això que la Federació, amb l'ànim de cercar una solució per garantir la continuïtat de TV3, fa una crida a les instàncies polítiques a iniciar una reflexió sobre la possibilitat d'adaptar en aquells punts en què convingui la legislació actual a les noves necessitats socials i comunicatives.

Sigui com sigui, TV3 al País Valencià ja no depèn només de la feina de la societat civil per construir un espai comunicatiu nacional català, sinó de la voluntat política del Ministeri d'Indústria i de la capacitat, i voluntat, de pressió de la Generalitat de Catalunya a Madrid. Malauradament, qualsevol dia es pot produir l'apagada.

La via balear no és la solució

El 7 de maig de 2004 l'aleshores president de la Generalitat de Catalunya, Pasqual Maragall, i l'actual president de les Illes Balears, Jaume Matas, signaren un acord a través del qual s'acordava la recepció recíproca de les televisions públiques d'ambdós territoris. Però l'entesa, a parer d'Obra Cultural Balear, ha estat perjudicial: “L'acord desposseïa l'associació Voltor d'una tasca i d'unes freqüències televisives utilitzades durant vint anys de manera pacífica, pública i ininterrompuda.” L'acord també preveu l'enfosquiment del senyal en certs casos i, a la pràctica, deixa oberta de bat a bat aquesta possibilitat al Govern de torn. Com a exemple, durant la lliga de futbol passada s'enfosquien els partits de futbol que emetia TV3 i Canal 9 per afavorir IB3. Això, “lluny d'afavorir la presència de TV3 –pretensió continguda a l'acord institucional–, en minva l'audiència”, denuncia Jaume Mateu, que adverteix que en aquests moments TV3 a les Illes està sota control de Matas, que “es caracteritza per legislar en contra de la progressivitat en l'ús i el coneixement de la llengua catalana”.

Gemma Aguilera